

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בשלמא אינהו - מיפרשי, אלא אבהתייהו מנלן?												◊	טו.	
כדעולא.												!	טו.	
כל מקום ששמו ושם אביו בנביאות - בידוע שהוא נביא בן נביא. שמו ולא שם אביו - בידוע שהוא נביא ולא בן נביא. שמו ושם עירו מפורש - בידוע שהוא מאותה העיר, שמו ולא שם עירו - בידוע שהוא מירושלים.	דאמר עולא:											!	טו.	
כל שמעשיו ומעשה אבותיו סתומין, ופרט לך הכתוב באחד מהן לשבח, כגון (צפניה א') דבר ה' אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה - בידוע שהוא צדיק בן צדיק. וכל שפרט לך הכתוב באחד מהן לגנאי, כגון (ירמיהו מ"א) ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע, - בידוע שהוא רשע בן רשע.	במתניתא תנא:												◊	טו.
מלאכי זה מרדכי, ולמה נקרא שמו מלאכי - שהיה משנה למלך.	רב נחמן:												◊	טו.
ברוך בן נריה, ושריה בן מעשה ודניאל, ומרדכי בלשן, וחגי, זכריה ומלאכי - כולן נתנבאו בשנת שתיים לדריוש	מתיבוי:											!	◊	טו.
תיובתא.													◊	טו.
מלאכי זה עזרא	תניא, אמר רבי יהושע בן קרחה:												◊	טו.
מלאכי שמו.	חכמים:												◊	טו.
מסתברא כמאן דאמר מלאכי זה עזרא, דכתיב בנביאות מלאכי: (מלאכי ב') בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי הלל יהודה קדש ה' אשר אהב ובעל בת אל נכר, ומאן אפריש נשים נכריות - עזרא, דכתיב (עזרא י') ויען שכניה בן יהואל מבני עילם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות.	רב נחמן:												◊	טו.
ארבע נשים יפיפיות היו בעולם: שרה רחב ואביגיל ואסתר. ולמאן דאמר אסתר ירקרוקת היתה - מפיך אסתר ומעייל ושתי.	תנו רבנן:													טו.
רחב בשמה זינתה, יעל בקולה, אביגיל בזכירתה, מיכל בת שאול בראייתה.	תנו רבנן:												◊	טו.
כל האומר רחב רחב - מיד ניקרי.	רבי יצחק:												◊	טו.
אנא אמינא רחב רחב ולא איכפת לן	אמר ליה רב נחמן:											!	◊	טו.
כי קאמינא - בידעה ובמכירה.	אמר ליה: [רבי יצחק]												◊	טו.
ומרדכי ידע את כל אשר נעשה													◊	טו.
מאי אמר?													◊	טו.
גבה של המן מאחשוורוש.	רב:												◊	טו.
גבר מלכא עילאה ממלכא תתאה.	שמואל:												◊	טו.
ותתחלחל המלכה													◊	טו.
מאי ותתחלחל?													◊	טו.
שפירסה נדה	רב:												◊	טו.
שהוצרכה לנקיבה.	רבי ירמיה:												◊	טו.
ותקרא אסתר להתך, אמר רב: התך זה דניאל, ולמה נקרא שמו התך - שחתכוהו מגדולתו.	[רב]												◊	טו.
שכל דברי מלכות נחתכין על פיו.	שמואל:												◊	טו.
לדעת מה זה ועל מה זה, אמר רבי יצחק: שלחה לו: שמא עברו ישראל על חמשה חומשי תורה, דכתיב בהן (שמות ל"ב) מזה ומזה הם כתבים.	[רבי יצחק]												◊	טו.
ויגידו למרדכי את דברי אסתר													◊	טו.
ואילו איהו לא אול לגביה - מכאן שאין משיבין על הקלקלה.													◊	טו.
לך כנוס אל כל היהודים וגו', עד אשר לא כדת, אמר רבי אבא: שלא כדת כל יום ויום, שבכל יום ויום באונס, ועכשיו - ברצון. וכאשר אבדתי אבדתי - כשם שאבדתי מבית אבא כך אובד ממך.	[רבי אבא]												◊	טו.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פיסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ויעבר מרדכי אמר רב: שהעביר יום ראשון של פסח בתענית.	[רב]											◊
דעבר ערקומא דמיא.	שמואל:											◊
ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות												◊
בגדי מלכות מיבעי ליה											?	
מלמד שלבשתה רוח הקדש, כתיב הכא ותלבש וכתיב התם (דברי הימים א' י"ב) ורוח לבשה את עמשי.	רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											◊
לעולם אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך, שהרי שני גדולי הדור ברכום שני הדיוטות ונתקיימה בהן, ואלו הן: דוד ודניאל, דוד - דברכי ארונה, דכתיב (שמואל ב' כ"ד) ויאמר ארונה אל המלך ה' אלהיך ירצך וגו'. דניאל - דברכי דרוש, דכתיב (דניאל ו') אלהך די אנת פלח לה בתדירא הוא ישיזביך.	ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											◊
אל תהי קללת הדיוט קלה בעיניך, שהרי אבימלך קלל את שרה (בראשית כ') הנה הוא לך כסות עינים, ונתקיים בזרעה - (בראשית כ"ז) ויהי כי זקן יצחק ותכחין עיניו.	ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											◊
בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם מדת בשר ודם - אדם שופת קדרה ואחר כך נותן לתוכה מים, אבל הקדוש ברוך הוא - נותן מים ואחר כך שופת הקדרה, לקיים מה שנאמר (ירמיהו י') לקול תתו המון מים בשמים.	ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											◊
כל האומר דבר בשם אומריו מביא גאולה לעולם, שנאמר: ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי.	ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											◊
צדיק אבד - לדורו אבד. משל לאדם שאבדה לו מרגלית, כל מקום שהיא - מרגלית שמה, לא אבדה אלא לבעלה.	ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											◊
וכל זה איננו שוה לי, אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: בשעה שראה המן את מרדכי יושב בשער המלך אמר כל זה איננו שוה לי וכי משום דרואה מרדכי יושב בשער המלך אמר כל זה איננו שוה לי? אלא כדרב חסדא.	[רבי אלעזר אמר רבי חנינא]											◊
זה בא בפרובולוי וזה בא בפרובוטי.	דאמר רב חסדא:											◊
וקרו ליה עבדא דמזודן בטלמי דנהמא.	רב פפא:											
עתיד הקדוש ברוך הוא להיות עטרה בראש כל צדיק וצדיק, שנאמר: (ישעיהו כ"ח) ביום ההוא יהיה ה' צבאות לעטרת צבי וגו'.	ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא:											◊
מאי לעטרת צבי ולצפירת תפארה											^	
לעושין צביונו ולמצפין תפארתו.												◊
יכול לכל											?	
תלמוד לומר לשאר עמו - למי שמישים עצמו כשירים.												◊
ולרוח משפט - זה הדן את יצרו												◊
וליושב על המשפט - זה הדן את אמת לאמתו.												◊
ולגבורה - זה המתגבר על יצרו.												◊
משיבי מלחמה - שנושאים ונותנים במלחמתה של תורה.												◊
שערה - אלו תלמידי חכמים שמשכימין ומעריבין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות.												◊
אמרה מדת הדין לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם מה נשתנו אלו מאלו? אמר לה הקדוש ברוך הוא: ישראל עסקו בתורה, אומות העולם לא עסקו בתורה. אמר ליה: גם אלה ביין שגו ובשכר תעו פקו פליליה, אין פקו אלא גיהנם, שנאמר (שמואל א' כ"ה) ולא תהיה זאת לך לפוקה, ואין פליליה אלא דיינין, שנאמר (שמות כ"א) ונתן בפללים.												◊
ותעמד בהצר בית המלך הפנימית. אמר רבי לוי: כיון שהגיעה לבית הצלמים - נסתלקה הימנה שכינה, אמרה: (תהלים כ"ב) אלי אלי למה עזבתני, שמא אתה דן על שוגג כמזיד ועל אונס כרצון? או שמא על שקראתיו כלב, שנאמר (תהלים כ"ב) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי. חזרה וקראתו אריה, שנאמר (תהלים כ"ב) הושיעני מפי אריה.	[רבי לוי]											◊
ויהי כראות המלך את אסתר המלכה, אמר רבי יוחנן: שלשה מלאכי השרת נודמנו לה באותה שעה: אחד שהגביה את צוארה, ואחד שמשך חוט של חסד עליה, ואחד שמתח את השרביט.	[רבי יוחנן]											◊
וכמה?												^
שתי אמות היה והעמידו על שתיים עשרה	רבי ירמיה:											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
על שש עשרה	ואמרי לה:										!	◇	טו:	
על עשרים וארבע.	ואמרי לה:										!	◇	טו:	
על ששים.	במתנתא תנא:										!	◇	טו:	
וכן אתה מוצא באמתה של בת פרעה, וכן אתה מוצא בשיני רשעים. דכתיב (תהלים ג) שני רשעים שברת											■	◇	טו:	
אל תקרי שברת אלא שריבבת	ואמר ריש לקיש:										■	■	טו:	
מאתים.	רבה בר עופרין אמר משום רבי אליעזר, ששמע מרבו, ורבו מרבו:										!	◇	טו:	
ויאמר לה המלך לאסתר המלכה מה בקשתך עד חצי המלכות ותעש												■	◇	טו:
חצי המלכות ולא כל המלכות, ולא דבר שחוצץ למלכות, ומאי ניהו - בנין בית המקדש.												■	◇	טו:
יבא המלך והמן אל המשתה.												■	◇	טו:
מה ראתה אסתר שזימנה את המן?	תנו רבנן:										?		טו:	
פחים טמנה לו, שנאמר (תהלים ס"ט) יהי שלחנם לפניהם לפח	רבי אליעזר:										!	◇	טו:	
מבית אביה למדה, שנאמר (משלי כ"ה) אם רעב שונאך האכילהו לחם וגו'	רבי יהושע:										!	◇	טו:	
כדי שלא יטול עצה וימרוד	רבי מאיר:										!	◇	טו:	
כדי שלא יכירו בה שהיא יהודית	רבי יהודה:										!	◇	טו:	
כדי שלא יאמרו ישראל אחות יש לנו בבית המלך ויסוהו דעתן מן הרחמים.	רבי נחמיה:										!	◇	טו:	
כדי שיהא מצוי לה בכל עת.	רבי יוסי:										!	◇	טו:	
אולי ירגיש המקום ויעשה לנו נס.	רבי שמעון בן מנסיא:										!	◇	טו:	
אסביר לו פנים כדי שיהרג הוא והיא.	רבי יהושע בן קרחה:										!	◇	טו:	
מלך הפכפכן היה.	רבן גמליאל:										!	◇	טו:	
עדיין צריכין אנו למודעי.	רבן גמליאל:										!	◇	טו:	
קנאתו במלך, קנאתו בשרים	דתניא, רבי אליעזר המודעי:										!	◇	טו:	
(משלי ט"ז) לפני שבר גאון	רבה:										!	◇	טו:	
(ירמיהו נ"א) בחמם אשית את משתיהם וגו'	אביי ורבא דאמרי תרוייהו:										!	◇	טו:	
אשכחיה רבה בר אבוא לאליהו, אמר ליה: כמאן חזיא אסתר ועבדא הכי? - אמר ליה: ככולהו תנאי וככולהו אמוראי.											○		טו:	
ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו												■	◇	טו:
וכמה רב בניו?												^	טו:	
שלושים, עשרה מתו, ועשרה נתלו, ועשרה מחזורין על הפתחים	רב:										!	◇	טו:	
אותן שמחזורין על הפתחים שבעים הוא, דכתיב (שמואל א' ב') שבעים בלחם נשכרו, אל תקרי שבעים אלא שבעים.	רבנן:										!	◇	טו:	
כולן מאתים ושמונה הון, שנאמר ורוב בניו	רמי בר אבא:										!	◇	טו:	
ורוב בגימטריא מאתן וארביסר הון												?	טו:	
ורב כתיב.	רב נחמן בר יצחק:										!		טו:	

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בלילה ההוא נדדה שנת המלך, אמר רבי תנחום: נדדה שנת מלכו של עולם.	[רבי תנחום]										♦	■	◊	טו:
נדדו עליונים, נדדו תחתונים.	רבנן:										♦	■	◊	טז:
שנת המלך אחשורוש ממש. נפלה ליה מילתא בדעתיה, אמר: מאי דקמן דזמינתיה אסתר להמן? דלמא עצה קא שקלי עילויה דההוא גברא למקטליה. הדר אמר: אי הכי לא הוה גברא דרחים לי, דהוה מודע לילי הדר אמר: דלמא איכא איניש דעבד בי טיבותא ולא פרעתיה, משום הכי מימנעי אינשי ולא מגלו לי. מיד - ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים.	רבא:										♦	■	◊	טז:
ויהיו נקראים												■	◊	טז:
מלמד שנקראים מאליהן.												■	◊	טז:
וימצא כתוב												■	◊	טז:
כתב מבעי ליה												;		טז:
מלמד ששמשי מוחק וגבריאלי כותב.												!	◊	טז: